

МІСЦЕ УКРАЇНИ В ГЛОБАЛЬНІЙ ІНФОРМАЦІЙНІЙ СПІЛЬНОТІ

*Дегерменджи Даная
Олександрівна.,
Хазах Анжела Олегівна,
студентки Донецького
державного університету
управління*

*Скопець О.В., асистент
Донецького державного
університету управління
e-mail: angela-xx@rambler.ru*

Актуальність теми дослідження обумовлена нагальною потребою формування, визначення та побудови суспільства нового типу, яке у країнах світу протягом останніх десятиліть все частіше характеризується як інформаційне суспільство.

На глобальному рівні існує ціла низка актуальних питань, які людство покликане вирішити у найближчий час. Україна ще не усвідомила свою роль та місце в нових умовах.

Україна – країна, яка в свій час побудувала перший в Європі комп'ютер, була одним з провідних науково-технологічних центрів з інформатики, мікроелектроніки, виробництва обчислювальної техніки тощо Радянського Союзу, місцем розробки однієї з перших в світі національної програми інформатизації, базою підготовки високопрофесійних та конкурентоспроможних на світовому ринку праці фахівців в цій сфері за останні роки втратила свої позиції [1].

Тому є багато об'єктивних та суб'єктивних причин, основними з яких є перманентні економічна, соціальна та політична нестабільності, непослідовне та неефективне державне управління у сфері інформатизації, відсутність ефективної системи реалізації стратегічних цілей та недостатність політичної волі в реалізації завдань розбудови інформаційного суспільства, низький рівень наукового, інформаційно-аналітичного, організаційного, методичного, нормативно-правового та фінансового забезпечення процесів в цій сфері. Важливим напрямком розвитку інформаційного

суспільства є удосконалення системи державного управління, яке повинно відповідати вимогам та викликам.

Не останню роль в стратегії побудови інформаційного суспільства грає визначення та прийняття стандартів інформаційної відкритості влади при забезпеченні необхідних вимог захисту інформації та національного інформаційного простору. Зняття грифів необґрунтованого обмеження доступу до інформації розпорядчого характеру центральних органів влади є важливими кроками на цьому шляху. Визначення узгоджених зі світовими національних стандартів щодо інформаційних технологій, програмного забезпечення, яке використовується в державному секторі, перехід на відкриті стандарти - запорука більш повного використання інтелектуального потенціалу вітчизняних програмістів, уникнення порушень авторських прав та підвищення рівня інформаційної безпеки [2].

Єдність інформаційної політики та процесів інформатизації, як практичної її реалізації повинні складати, але не складають, основу національної стратегії побудови інформаційного суспільства.

Сьогодні в законодавстві України не достатньо чітко визначено концептуальні засади правового регулювання процесів інформаційної взаємодії та управління інформаційними відносинами. Інформаційні системи що створюються за програмою інформатизації майже не взаємодіють, не формують доступні загальнодержавні інформаційні ресурси в ході повсякденного функціонування. Так, за власними положеннями, більшість центральних органів влади мають право отримувати від інших органів влади інформацію для виконання своїх повноважень, але практично жоден не має обов'язків щодо формування відповідних інформаційних ресурсів, порядку їх супроводження та використання, а окремі органи влади навіть спромоглися затвердити тарифи на надання населенню та юридичним особам інформацію, яку фактично сформували за бюджетні кошти (тобто за податки тих, кому пропонуються послуги). Повнота оцінки стану інформатизації країни залежить від визначення та моніторингу відповідних показників інформатизації.

Невирішеною проблемою залишається створення єдиної системи вимірювання розвитку інформаційного суспільства в Україні, що значно ускладнює формування та реалізацію ефективної національної політики та державного управління [3]. Для завдань оцінювання стану інформаційного суспільства в Україні застосовують результати дослідження різних міжнародних

організацій, учасників ринку ІКТ, які не завжди за оцінками фахівців є повними та об'єктивними.

Достовірні й точні статистичні дані є ключовим чинником для розуміння економічних і соціальних явищ, вони дозволяють більш ясно представляти тенденції в бізнесі й у суспільстві, оцінювати результати політики, спрямованої на регулювання цих тенденцій, і, отже, слугують підставою для вироблення майбутньої стратегії.

В якості інтегрованої характеристики рівня розвитку інформаційного суспільства або його структурних елементів використовуються композитні ІКТ-індекси (е-індекси), побудовані на базі наборів ІКТ-індикаторів, при цьому вибір індикаторів і методика побудови індексу в значній мірі залежить від обраних пріоритетів.

Загальна кількість індикаторів змінюється майже щорічно. Індекс інформаційного суспільства (ISI) запропонований і використовується компанією IDC, що традиційно займається аналізом стану ІКТ в різних країнах і галузях економіки, і видавництвом World Times. Індекс ISI обчислюється як сума відповідних субіндексів, але методика нормалізації індикаторів і розрахунку субіндексів є комерційною інформацією. На сайті IDC наводяться значення індексу для 53 країн, України серед них немає.

За результатами дослідження Міжнародного фонду "Відродження" в Україні стабільно збільшується кількість органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб, які використовують у своїй діяльності окремі технології електронного урядування, дистанційного навчання, телемедицини тощо.

Серед вітчизняних новацій слід відмітити щорічний статистичний бюлетень про наявність парку обчислювальної техніки "Обчислювальна техніка в Україні", що відображає один з часткових показників стану розвитку інформаційного суспільства в Україні [4].

Прискорене й ефективне формування сучасного суспільства можливе лише шляхом створення та прогресивного функціонування ринку інформаційних продуктів і послуг (ІПП) як основи отримання, опрацювання й обміну інформаційними ресурсами, підвищення рівня знань та інформаційної культури. Це все є запорукою прискореного розгортання всіх галузей та секторів економіки, створення позитивного іміджу України, інтеграції її у світовий економічний простір та й нарешті зайняття гідних місць в глобальній інформаційній спільноті.

Література

- 1.Дюжев, Д.В. Інформаційне суспільство: соціально-правові аспекти суспільного розвитку/ Д. В. Дюжев // Наука. Релігія. Суспільство. – 2010. – № 1. – С. 116-122.
- 2.Рубан Р.В. Информатизация и новая информационная технология в управлении научно – техническим прогрессом /В. Рубан.// - К.: «Знание» , 2009. – С.20-24.
- 3.Рогоза, М.Є. Информатизація суспільства [Електроний документ]. – (<http://www.rusnauka.com/>).
- 4.Інформаційне суспільство в Україні: глобальні виклики та національні можливості: аналіт. доп. / Д. В. Дубов, О. А., Ожеван, С.Л.Гнатюк.[Електронийдокумент].– (http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/dubov_infsus-31058.pdf)